

Άρειος Πάγος 764/1975,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΚΣΤ' 1976 σελ. 152

Περίληψη: Έννοια αμελείας. - Ορθή και ητιολογημένη καταδίκη μηχανικού μη ελέγξαντος την οροφήν υπογείου στοάς εν η ηργάζοντο οι παθόντες, ήτις κατέρρευσε. - Πότε επέρχεται μεταβολή της κατηγορίας".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος: Χ. ΚΟΜΟΤΟΥΡΟΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης: Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόροι Δ. Ζερβός, Ν. Ρώτης

Επειδή εκ των διατάξεων των άρθρων 28 και 314 Π.Κ. σαφώς συνάγεται, ότι διά την θεμελίωσιν του υπό της δευτέρας προβλεπομένου εγκλήματος της εξ αμελείας σωματικής βλάβης απαιτείται το μεν η μη καταβολή υπό του δράστου της κατ' αντικειμενικήν κρίσιν απαιτούμενης προσοχής, ην παρ μετρίως συνετός και ευσυνειδήτος άνθρωπος υποχρεούται να καταβάλη υπό τας πραγματικές περιστάσεις, κατά τους νομικούς κανόνας, τας κρατούσας εν ταις συναλλαγαίς συνηθείας και κατά την συνήθη πορείαν των πραγμάτων, πείραν και λογικήν, το δε η εκ μέρους τούτου δυνατότης να προΐδη ή αποφύγη το πραχθέν αξιόποινον αποτέλεσμα.

Επειδή ως προκύπτει εκ του αιτιολογικού εν συνδυασμώ προς το διατακτικόν της προσβαλλομένης αποφάσεως το δικάσαν Εφετείον, μετ' εκτίμησιν των προσαχθέντων και αυτόθι μνημονευομένων αποδεικτικών στοιχείων, εδέξατο ανελέγκτως κατά την εις πράγματα αναγομένην κρίσιν του, ότι, κατά τον οριζόμενον τόπον και χρόνον, ο αναιρεσειών πολιτικός μηχανικός, εξ αμελείας του, ήτοι ένεκα ελλείψεως της προσοχής ην ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη, ήτο δε υπόχρεως εις ιδιαιτέραν επιμέλειαν και προσοχήν ως εκ του επαγγέλματός του, δεν προείδε τα εκ της πράξεώς του προχθέντα αξιόποινα αποτελέσματα, και ούτω εγένετο υπαιτίος σωματικών βλαβών των κατωτέρω παθόντων εξ αμελείας, ήτις κατά τα ειδικώτερον εκτιθέμενα συνίστατο, εις το ότι ούτος ανήκων εις το ανώτερον προσωπικόν των εν αυτή εργοληπτικών εταιριών, αίτινες εξετέλουν έργα καθαρισμού, διανοίξεως και νέας υποστηλώσεως παλαιών υπογείων στοών του εν τη περιοχή αυλακίου - Μεσοπύργου - Βάλτου φράγματος της ΔΕΗ, εκπροσωπών τας εταιρίας ταύτας εν τοις εργοταξίοις αυτών και ων αποκλειστικώς επιφορτισμένος και αρμόδιος διά την λήψιν και εφαρμογήν των μέτρων γενικής ασφαλείας και προστασίας των εν ταις στοαίς υπό τας οδηγίας και υπό την επίβλεψιν του σχιστολίθων και χωμάτων, εν οίς και των παθόντων, Γ.Κ. και Χ.Π., εργαζομένων εντός της υπ' αριθμ. 1 στοάς ύψους δύο περίπου μέτρων, η όλη δομή των παλαιών ξυλίνων φερόντων στοιχείων (υποστυλώσεων-επενδύσεων), της οποίας ήτο επικινδύνως ετοιμόρροπος την ενεφάνιζεν αυτή εις απόστασιν 14 μέτρων από του στομίου της εισόδου αυτής θόλον εν τη οροφή της, διαμέτρου 3 περίπου μέτρων, δημιουργηθέντα εκ παλαιότερας καταρρεύσεως χωματινού όγκου, κατά κοινήν δε πείραν ο θόλος ούτος εδημιούργει κίνδυνον νέας καταρρεύσεως των τοιχωμάτων του, αποτελουμένων εκ χαλαράς συνθέσεως μαλακών αργυλικών σχιστολίθων και χωμάτων, ενώ ώφειλεν εκ των καθηκόντων του να ενεργή λεπτομερή έλεγchon της καταστάσεως της στοάς προ πάσης ενάρξεως εργασίας και είτε προοδευτικώς και μεθοδικώς εξασφαλίξη την διατομήν του προς επίσκεψιν μετώπου αυτής, εις τρόπον ώστε το εν αυτή εργαζόμενον προσωπικόν μη εκτίθεται εις ανασφαλή χώρον και ειδικώτερον ευθύς ως οι παθόντες ήρχισαν ολονέν και εγγύτερον του ως άνω θόλου εργαζόμενοι και έδει να μεριμνήση εγκαίρως διά την ασφάλισιν αυτών από του κινδύνου νέας καταρρεύσεως των εκ τούτου σχιστολίθων και χωμάτων, διά της κατασκευής υπ' αυτού ασφαλούς προστατευτικού στεγάστρου, ή δι' υποστηρίξεως του εν τη οροφή της στοάς θόλου δι' υψηλών ορθοστατών, ων μέτρων η λήψις ήτο δυνατή και ενδεδειγμένη, ούτος ούτε τον ως άνω έλεγchon ενήργησε, ουδ' έλαβε τα επιβαλλόμενα μέτρα προς προστασίαν των εν τη στοά εργαζομένων, μη προΐδων τα εκ της υπαιτίου ταύτης παραλείψεώς του αποτελέσματα και ούτω, ενώ οι παθόντες ηργάζοντο κάτωθι της αρχής του θόλου της ως άνω στοάς, επήλθε κατάρρευσις, πλευρικής γενομένη και εκ της ελλείψεως των ανωτέρω μέτρων, μη εμποδισθείσα καταπλάκωσις και πλήξις των ως άνω δύο παθόντων εκ των καταπεσόντων σχιστολίθων και χωμάτων, όγκου 6 περίπου κυβικών μέτρων, προκληθεισών εις αυτούς των εν τη αποφάσει αναφερομένων σωματικών βλαβών. Ταύτα δεχθέν το δικάσαν Εφετείον και κηρύξαν ένοχον τον αναιρεσειόντα σωματικών βλαβών, εξ αμελείας, εις βάρος των ως άνω παθόντων, διέλαβεν εν τη αποφάσει του την εκ του Συντάγματος και του άρθρου 139 Κ.Π.Δ. επιβεβλημένην, ειδικήν και εμπεριστατωμένην αιτιολογίαν, εφ' όσον εν αυτή εκτίθενται σαφώς και άνευ αντιφάσεων τα εκ της διαδικασίας προκύψαντα πραγματικά περιστατικά εξ ων το δικαστήριον συνήγαγε την ύπαρξιν των εξ αντικειμένου και εξ υποκειμένου στοιχείων του εγκλήματος, αι αποδείξεις εξ ων επείσθη περί τούτων ως και οι νομικοί λόγοι και αι

σκέψεις ων ένεκα έκρινε την υπαγωγή των προκυψάντων περιστατικών εις τας εφαρμοσθείσας ως άνω διατάξεις. Όθεν ο περί του αντιθέτου πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

Επειδή απόλυτον ακυρότητα και εντεύθεν αναιρέσιν της αποφάσεως επιφέρει κατά τας συνδεδασμένας διατάξεις των άρθρων 510 § 1 στοιχ. Α' και 171 § 1 εδ. β' Κ.Π.Δ. η μεταβολή της κατηγορίας, ήτις υφίσταται όταν η πράξις εφ' η κατεδικάσθη ο κατηγορούμενος είναι ουσιωδώς διάφορος κατά τα αντικειμενικά στοιχεία εκείνης, δι' ην εισήχθη εις δίκην. Τοιαύτην όμως μεταβολήν κατηγορίας δεν αποτελεί εν προκειμένω ο ακριβέστερος προσδιορισμός της πράξεως συμφώνως προς τα πορίσματα της ενώπιον του Εφετείου διεξαχθείσης διαδικασίας εν σχέσει προς την προκύψασαν παράλειψιν του αναιρεσείοντος κατηγορουμένου, να λάβη τα αναγκαία μέτρα ασφαλείας, ήτοι να μεριμνήσῃ διά την κατασκευήν ασφαλούς στεγάστρου υπό τον εν τη οροφή της στοάς θόλον ή δι' υποστηρίξεως του θόλου τούτου δι' υψηλών, ορθοστατών, δυναμένων να εμποδίσωσι την κατάρρευσιν και την εκ ταύτης σωματικήν βλάβην των παθόντων. Όθεν ο περί του εναντίου δεύτερος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.